

Шапкарь с. м. шляпный фабрикантъ: При чипиджия-та, при сѣдлара, при шапкаря—хартія-та е парва. *Л. Д. 75 р. 135.*

Шапъ с. м. сапъ: За шапъ по добытъкъ най-харенъ дѣкъ е—дымъ отъ кюкюрдъ. *Л. Д. 71 р. 237.*

Шаранъ с. м. карпъ (рыба). **Шаранче** ум.: Шаранъ гоненъ отъ Делфинъ бѣгалъ къмъ плытео-то. *Сб. 75.* Тие сѣ имале щастие да изѣдате една ока фасулъ, единъ саханъ съ джурканъ бобъ и три литри шаранова рыба. *З. 177.*

Шаренѣж с. м. дл. пестрѣюсъ: По сичкото поле насадѣ се шаренѣше народъ на живописни купове (были разбросаны толпы народа). *Тб. 21.*

Шаренія с. ж. вышивка, вышиваніе: Да плетѣтъ, да шѣтъ и да шарятъ всякавы шареніи (дѣвойки-ты). *Л. Д. 1874 р. 100.*

Шаренъ пр. пестрый, узорчатый (син. писанъ): Настали поле широку, Срѣдъ поле дърво високу, На дърво пиле шарину. *З. 93.* Шаренъ конь (спрый конь). *М. 143.* Си явна коня шарена. *М. 201.* Со тиге очи шарени Со тиге веги гайтени. *М. 448.* Златна корона свалиле, Шарена чалма завиле. *М. 51.* Шерени-не коажлюве—Тоя шеренъ кожелъчекъ. *Ч. 325.* Шаренъ гайтанъ. *М. 13.* „А егиди лудо аджаміа! Кѣд' ке носишь шарени вретена?“ *М. 454.* Шаренъ каваль, пишанъ свироль. *М. 204.* Шаренъ ковчегъ. *М. 59.* Тамъ има чешма шарена Вовъ зелена-та ливада. *М. 119.* Заздаделъ сѣ шаренъ корабъ. *М. 156.* Шаренъ колакъ—Шарена торба. *М. 206.* Ако на зарѣ-тъ ся испрѣчи бѣла хартія, нѣма вече да падне бѣло тръкало, а длѣгнеста шарена ивица. *Л. Д. 71 р. 103.* Шарены-ты образи на сѣнища-та исчезувать. *ib. 73 р. 73.* Ето на, такывы смы ти ные Българе-тъ „шарены“ барени до сущъ като детелина. *ib. 69 р. 101.* Ирида остави подирѣ си една длѣгатиъсма отъ шерена свѣтлина (— *une trace de lumière qui peignait un nuage de mille diverses couleurs*). *Т. 264.* **Шаръ** сокр. ф.: И улови шару агни Ни заклау, ни одрану, Побичи го на ражена Припечи го на огъня. *Здр. 42.* Я поглѣдни кѣмто шаромъ поле Въ шаромъ поле чядаръ ду чядара. *Ч. 297.*

Шарець с. м. 1) у Раков. барашекъ: Шарцы в' планина вѣкъ не блѣжтъ, И радостливы хлопъ' ускокомъ Вѣки по горѣ не ся звонѣтъ! *Гн. 37.* 2) имя коня Марка Королевича: „Айти мой шарца бърза коня!“ *М. 147.*

Шарилка с. ж. пестредь: И баба знае да шарѣ, ако има шарилка. *Ч. 162.*

Шарка с. ж. 1) узоръ, вышивка: Да плѣте чорапы памучны и вълняны съ шаркы и дункы. *Ч. 63.* 2) осна: Болясано или прѣсждено